

Domače in razne novice.

Smrtna kosa. — V ponedeljek dne 2. t. m. sta umrli v Gorici gospoda Anton Kaučič finančni upokojeni uslužbenec v starosti 74 let in Janez Klavčič oče cvetličarja g. Klavčiča v starosti 88 let. Pogreb obeh pokojnikov vrši se jutre predpoludne prvega prepeljejo na pokopališče v Konen, drugega pa na pokopališče v Podgoro. N. p. v. m.!

Shod županov in podžupanov pri Rebku na Goričici. — V nedeljo dne 1. t. m. se je vršil, kakor je bilo naznanjeno v našem listu, shod županov in podžupanov ajdovskega okraja, h kateremu pa so prišli tudi nekateri župani in podžupani iz goriške okolice. Zbrane župane in podžupane je pozdravil gosp. Josip Pavlica, župan rihemberški, ter jih povabil, da izvolijo predsednika in podpredsednika ter zapisnikarja shoda. Za predsednika je bil izbran g. Leopold Bolko, deželni poslanec in župan črniški, za podpredsednika g. Josip Vidmar, župan lokavški, a za zapisnikarja g. Josip Pavlica, župan rihemberški. Jedinna točka tega shoda je bila stališče, katero naj zavzamejo župani in podžupani kot zastopniki svojih občanov nasproti zakonskemu načrtu, katerega je sklenil v svojem zadnjem zasedanju goriški deželni zbor glede povišanja učiteljskih plač, in sicer z ozirom na stroške, izvirajoče iz tega zakonskega načrta, ako zadobi najvišje potrjenje. Besedo je dobil in govoril o ti točki g. Josip Vidmar. Govornik pozdravi z veseljem sklep deželnega zbora glede primerne zboljšanja učiteljskih plač. Je pa popolnoma proti temu, da ogromne stroške, ki narastejo, ako zadobi ta zakonski načrt najvišje potrjenje, bi morali plačevati jedino le posestniki in obrtniki. S tem bi se že do sedaj previsoke doklade na izravne davke v prid okrajnim šolskim zalogom še mnogo povišale; a naši kmetje in obrtniki so z davki in raznovrstnimi dokladi že itak preveč obloženi. Z ozirom na to predlaga zbranim županom in podžupanom sledečo resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta in od navzočih županov in podžupanov podpisana:

Na Goriškem pri zaupnem shodu zbrani zastopniki občin vipavske deželne strani izjavljajo s tem, da je prebivalstvo, katero oni zastopajo in v čegar imenu se danes oglašajo, ostmelo in bolešno zaječalo, ko je poizvedelo, da je deželni zbor v prejšnjem zasedanju odobril načrt zakona zadevajoč zboljšanje plač učiteljev osebja na javnih ljudskih šolah, po katerem zakonu bi morali znamenito večjo potrebnost, ki bi jo povzročilo sklenjeno zboljšanje, zalagati šolski okraj po meri predpisanih izravnih davkov. Oni privoščijo sicer učitelstvu primerno zboljšanje njegovega gmotnega stanja, pa le za kolikor je možno doseči je brez višjega obremenjenja hišnih in zemljskih posestnikov in obrtnikov; protivijo se pa z največjo odločnostjo vsaki nameri po povišanju hišarine, zemljarine, obrtarine in dohodarine, ker ne marajo sami sebe ugonobiti, da bi s svojo gospodarsko pogubo olajšali življenje svojim učiteljem, kateri, če nimajo obilnih, pa imajo vsaj redne dohodke, ki jim zagotavljajo polhlevno eksistencijo, dočim so posestniki in obrtniki na Goriškem vsled silne preoblozbe z davki in vsakovrstnimi dokladi ekonomično že čisto obnemogli.

To resolucijo naj predsedništvo današnjega shoda s primerno motivacijo sporoči c. kr. vladi in jej na srce položi, da zgoraj navedenega načrta zakona nikar ne priporoči cesarski potrdbi.

„Slovenska Čitalnica“ v Gorici priredi v soboto dne 7. februarja plesno vajo. Začetek točno ob 8. uri. Neudje, kateri žele udeležiti se vaje, naj si blagovole preskrbeti vstopnico od društvenega tajnika. Onim, kateri so prejeli vže za zadnjo vajo velja tudi za prihodnjo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Odkod tolko žlindre v zadnji „Soči“? — Kolikor se spominjamo iz svoječasnih poročil o „dr. Šusteršičevi žlindri“, ni imel na Primorskem nobeden drugi ž njo opraviti razun g. Konjedica, ki jo je dr. Šusteršič prodajal. Ako se sploh žlindra kaj prijemlje rok, skozi katere gre, bi torej le g. Konjedica mogel imeti „ožlindre“ roke. Ker pa je ta gospod menda med najbližjimi pristaši „Soče“, je pač naravno, da je to pot pritekla vsa od žlindre umazana k nam. Morda je tolko žlindre v tej „naprednjaški“ zalogi, da je ni možno drugače razpečati, in tako se je je nekoliko vsulo v „Sočo“, češ, umazana je itak že dosti, še malo žlindre v njo, ne bo storilo nič. Za to pa le še naprej tako žlindrajte in mažite svojo „Sočo“, kolikor se vam ljubi, mi je itak ne pijemo; naš mlin pa nam goni, bolj ko je umazana, tem bolje. Čitalničar.

Sv. maša zadušnica po pok. nadučitelju g. Antonu Bajcu, bode v četrtek dne 5. t. m. v župni cerkvi v Renčah.

Pasji dnevi o pustu. — Vse se nekako meša na svetu. Vse se spreminja. Tudi klimatične razmere v posameznih pokrajinah so se v teku let jako drugačile. Stari ljudje pripovedujejo, da so se štirje letni časi nekdanj popolnoma razlikovali, da smo imeli prijetno pomlad, gorko poletje, hladno jesen in mrzlo zimo. Dandanes so pa ti štirje letni časi natančno označeni v koledarjih in pa v prilikah, v resnici pa ne razločujemo več drugega nego vroče poletje in pa mrzlo zimo. Tako daleč pa vendar še ni prišlo, kakor letos, da smo o pustnem času prestavljeni naravnost v pasje dneve. Kdor tega ne veruje, naj vzame v roke zadnjo številko „Soče“ in prepričal se bo, da imamo popolnoma prav, ako tako trdimo. Pa ne za vse, marveč le za „Sočo“ in za njenega reditelja so nastali zdaj o pustnem času pasji dnevi. Ta povsem nenadni in nenaravni pojav pa mora nevarno uplivati na njegove možgane in za to se je bati, česar pa mi v resnici niti njemu ne želimo, namreč — Studenca.

Goriška gimnazija. — Ravnatelj tukajšnje državne gimnazije g. Gross je obolel ter ne prihaja že delj časa zaradi tega v svoj urad. Nadomestuje ga sedaj začasno profesor g. Simzig. Čuje se, da je ravnatelj g. Gross že zaprosil, da se upokoji.

Novo gimnazijsko poslopje. — Kakor posnemamo iz tukajšnjih italijanskih listov, dotični inženir, katerega je poslalo naučno ministerstvo v Gorico in o katerem smo poročali zadnjič, ni imel samo naloge pregledati staro gimnazijsko poslopje ter poročati o njegovem stanju, marveč naloženo mu je bilo tudi, da se prepriča in ministerstvu poroča, kje in kateri bi bil najprimernejši prostor za zgradbo novega gimnazijskega poslopja.

Živinski semenj! — Zadnji živinski semenj, ki se je vršil v četrtek dne 29. t. m., obnesel se je dobro. Živina se je na tem semnju prodajala jako drago. Posebno dragi so bili prašiči in sicer mladi in stari.

Izpred sodišča. — Oni Vincencij Velikonja od Sv. Lucije, katerega so dne 29. decembra 1902 zasačili v stolni cerkvi, ko je hotel ukrasti, bil je te dni obsojen na 6 tednov ječe ter se izroči po prestani kazni, posilni delavnici.

Zblaznel je in so ga morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov g. Josip Flego, bogoslovec IV. letnika. Nesrečen je sin bivšega istrskega deželnega poslanca ter bužetskega župana, vrlega hrvaškega rodoljuba in prvoboritelja g. Franja Flego ter nečak kanonika tržaške škofije preč. g. Petra Flego.

Mejnarodni panorama iz Berolina se je otvoril v Gorici v hotelu „Boheme“ tekalšče Jos. Verdi 38. Odprta vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. zvečer. Ta teden se vidijo zanimive slike gardskega jezera. Več pove oglas v soboto.

Iz Dutovelj na Krasu nam pišejo: Dne 5. februarja t. l. bodo pri nas občinske volitve. Mi občanarji pripadamo skoraj vsi kat. narodni stranki; „liberalcev“ je komaj šest v celi občini. Njih vodja tukajšnji mesar dela na vse moči, da bi letošnje občinske volitve izpadle po njegovi volji in da bi on postal župan. Ker nima upanja na zmago v I. in II. razredu, se je z vso silo vrgel na III. razred, v katerem volijo ubožnejši volilci, ki so od njega odvisni v gmotnem oziru. Te vabi k sebi in jih mami. No, mi mu tu javno povemo, da ni on sedaj za našo občino ničesar storil in da ne maramo za njegovo liberalno politiko, katera le njemu koristi, nam pa škoduje. — Imeli smo svoj čas v Dutovljah društveno mesnico, a zdaj ko društvena mesnica več ne obstoji, nam sece on meso po 52 kr. kilo, naj bo živina še tako po ceni. V neko drugo občino pa daje meso sekati po 48 kr. kilo. To je dobrotnik svoje občine. — Povem mu pa, da so minuli časi, ko se je ljudstvo pustilo komandirati od onih, ki so od njegovih žuljev obogateli.

Vojaški nabori. — Vojaški nabori se vrše letos tako-le: V Gradišču 2. in 3. marca, za goriško okolico 28., 30., 31. marca in 1. in 2. aprila. Za mesto Gorico 26. in 27. marca. V Ajdovščini 7. in 8. aprila. V Kanalu 4. in 6. aprila. V Tominu 25. in 27. aprila. V Cerknem 23. aprila. V Kobaridu 28. aprila. V Bovcu 30. aprila. V Komnu 17. in 18. aprila. V Sežani 14. in 15. aprila. V Trzinu 14. in 15. aprila. V Cervignanu 17. 18. in 20. aprila.

Grozna nesreča. — V nedeljo popoldne so se peljali v kočiji lesnega trgovca v Trstu gospoda Ivana Mankoč

na sprehod proti Barkovljam gosp. Josip Mankoč s svojo gospo, njegova sestra gospodična Ljudmila in pa gospa Ana Križaj iz St. Petra na Notranjskem. Na nekem mestu, kjer se križajo tramvajevi železni tiri, zarila so se prva kolesa med nje in ko so jih konji potegnili iz njih, je prvi del kočije tako močno odskočil, da se je kočijaž Jože Frank prevrnil s svojega sedeža ter padel na tla. Ko so konji začutili proste vajeti spustili so se v grozen dir proti Barkovljam. Gosp. J. Mankoč spleza se na sedalo kočijažovo ter pripognivšemu se, se posreči dobiti vajeti v roke. Konj sicer ni mogel ukrotiti ali voliti je venderle njih prenagli tek tako, da ni zadela kočija ob kak kamen ali pa zid. Še le pri finančni stražnici v Barkovljah posrečilo se je ustaviti konje, ko sta na pomoč priskočila neki izvošček in pa neki konjski trgovec. Ko je pa kočijaž padel na tla in sta se konja splašala ter jela tako grozno dirjati, prestrašila se je gospa Križaj tako močno, da je odprla kočijina vrata ter skočila iz kočije, ne da bi jej bili v stanu zabraniti to gospa in gospodična Mankoč. Pri skoku pa je gospa Križaj s tako silo z glavo udarila ob tla, da je roki od sebe moleč obležala nezavestna ter da ji je začela vreti kri iz nosa, ust in ušes. Ko so konje ustavili, peljali so se gospa in gospodična Mankoč proti mestu ter na pomoč gospej Križaj z nekim izvoščekom. Gospod Josip Mankoč pa ostal je sam in se peljal tudi proti mestu s konji, ki so se nekoliko pomirili. Ko je pa prišel na mesto nesreče, mu ni ostalo drugega, nego spraviti nezavestno gospo Križaj v kočijo ter jo peljati v bolnišnico, ker je bila tam zdravniška pomoč najprej pri rokah. Ali že med potom je gospa Križaj umrla, tako, da ni mogel zdravnik v bolnišnici drugega storiti nego konstatirati smrt nesrečne gospe. — Gospa Križaj je soproga gosp. Franceta Križaja, trgovca v St. Petru na Notranjskem. Stara je 41 let. Prišla je v Trst pred par dnevi z namenom, da ostane nekaj dni pri svojih sorodnikih, namreč pri Mankočevi družini.

Na smrt obsojen, ki pa noče biti pomiloščen. — V Parizu k smrti obsojeni morilec L. Chera noče podpisati uloge za pomiloščenje, češ, da je zaslužil, da se ga obesi.

Samomor najhujšega germanizatorja na Poznanjskem. — Te dni

se je ustrelil jeden najodličnejših dostojanstvenikov na Poznanjskem deželni svetnik Willich. Willich bil je priznan kot največji povspesitelj pomemčevalne nemške politike na Poznanjskem.

Loterijske številke.

31. januarja.

Dunaj 59 42 6 20 37
Grac 29 18 35 42 17

Št. 23/Pr.

Razpis službe.

Pri podpisnem c. kr. okrajnem glavarstvu oziroma c. kr. okrajnem šolskem svetu je podeliti službo **diurnista** proti plačilu (dnini) mesečnih 80 K; s to službo je združeno tudi po triletnem zadovoljujočem službovanju pričakovano imenovanje za pisarniškega pomočnika v smislu ministerijalnega ukaza z dne 19. julija 1902 drž. zak. št. 145.

Reflektanti naj se obrnejo z lastnoročno pisano prošnjo na tukajšnje c. kr. okrajno glavarstvo do 15. februarja t. l. ter dokažejo:

1. avstrijsko državljanstvo;
2. dopolnitev 18. in ne prestop 40. leta starosti;
3. znanje nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi;
4. telesna in popolna sposobnost za službo.

C. kr. okr. glavarstvo,

v Tolminu, 31. jan. 1903.

Prinzig,

c. kr. okr. glavar.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8
priporoča

priestna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,

briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicah na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Poštežba poštena.

ZAHVALA.

V najgloblji bolesti nad nenadomestno izgubo našega iskreno ljubljenega soproga oziroma očeta

Antona Bajce,

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejšo zahvalo za blagodejno sočutje med boleznijo in ob smrti blagopokojnika.

Posebno smo hvaležni častiti duhovščini, c. kr. dvornemu svetniku visokorodnemu gospodu grofu Attems, c. kr. okrajnemu šol. nadzorniku velečenjenemu gosp. Finžgerju, udom c. kr. okrajnega šolskega sveta, odboru učiteljskega društva za goriški okraj, gg. profesorjem učiteljskega, gg. učiteljem in učiteljem, ter drugim čislanim osebam iz mesta in okolice; slavnemu starešinstvu in domačinom sploh, ki so na toli veličasten način počastili spomin pokojnika; nadalje mnogim darovateljem prekrasnih vencev in domačim pevcem za ginjive žalostinke. Bog povrni!

Žalujoci ostali.

V Renčah, dne 31. januarja 1903.

Naznanilo!

Na splošno željo ljudstva otvoril sem

veliko zalogo ogerske moke

v Ajdovščini

iz prvih budapeštanskih paromlinov.

Cene:						
št.	0	1	2	3	4	5
K	14—	13-30	13—	12-70	12-40	11-90

A. Casagrande v Ajdovščini.